

OKT | 2021
JAARGANG 13
EDITIE 3

hej't

al heard

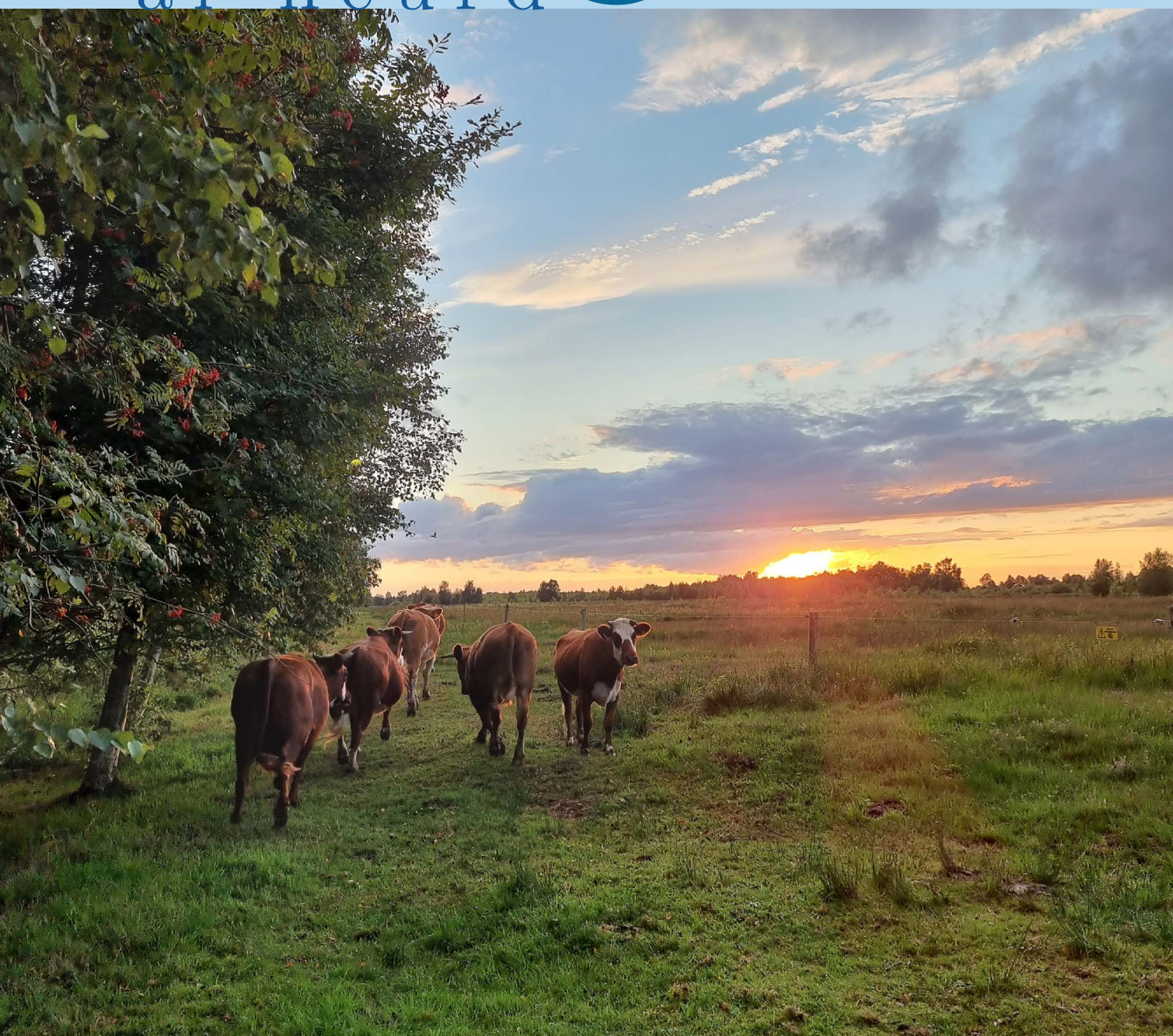
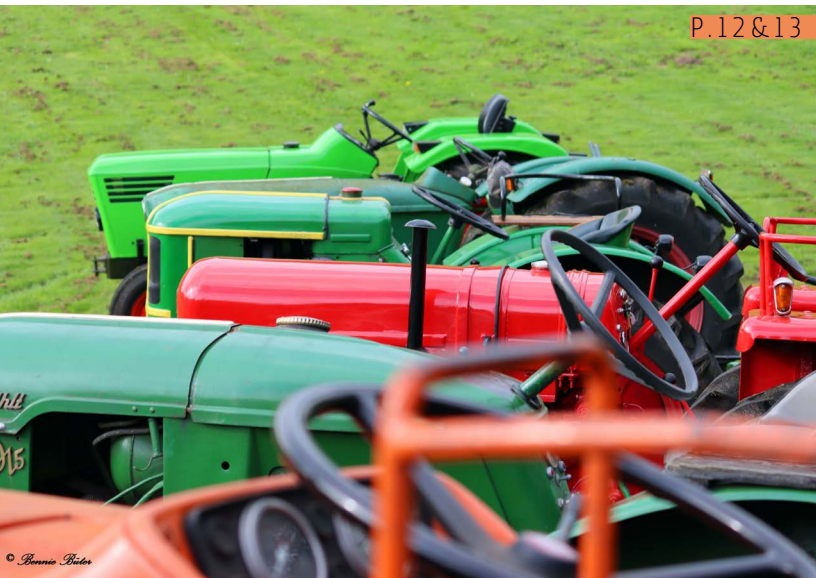

FOTO: MARIKE GROOTEN

DORPSKRANT Hej't al heurd

Dorpskrant Hej't al heurd is een uitgave van enkele vrijwilligers uit Nieuw Schoonebeek in samenwerking met dorpsbelangen Nieuw Schoonebeek.

Hej't al heurd is bedoeld om de Nieuw Schoonebeekse bevolking op de hoogte te houden van de activiteiten, nieuwtjes, dorpsbelangen etc. Hej't al heurd wordt huis aan huis in Nieuw Schoonebeek verspreid en via e-mail naar geïnteresseerden. Inschrijven om de uitgaven per mail te ontvangen kan op nieuwschoonebeek.com. Daar zijn ook alle voorgaande uitgaven te vinden.

Hej't al heurd wordt 4 of 5 keer per jaar verspreid en op de website geplaatst voor belangstellenden buiten Nieuw Schoonebeek.

Kopij dient volgens de opgestelde specificaties aangeleverd te worden. Deze aanlever-specificaties zijn te vinden op nieuwschoonebeek.com. Kopij kan tot een maand voor de volgende editie worden ingeleverd op het redactieadres of per email naar hejtalheurd@live.nl.

De redactie houdt zich het recht voor ingezonden kopij aan te passen aan de opzet en beschikbare ruimte in het blad.

**Veel lees plezier!
Redactie Hej't al heurd**

DEADLINES 2021 & 2022

EDITIE DEC'21 - DEADLINE 15 NOV'21
EDITIE MR'22T - DEADLINE 15 FEB'22
EDITIE JUL'22 - DEADLINE 15 JUN'22
EDITIE SEPT'22 - DEADLINE 15 AUG'22
EDITIE NOV'22 - DEADLINE 15 OKT'22

USA

Herman en ik zijn dol op de verenigde staten als vakantieland. Dat komt doordat wij graag cowboy-films van John Wayne keken en de boeken van Old Shatterhand en Winnetou lezen. Dus toen Herman begin jaren 80 eens naar aanleiding van weer een spannende cowboyfilm opmerkte dat hij best wel eens naar Amerika wilde, antwoordde ik rap dat ik dat dan wel even zou regelen. Zo gezegd, zo gedaan. Met een rugzak, reischeques, een vliegticket, een buskaartje en "with a few dollars more" op naar het land van onbegrensde mogelijkheden.

We hadden nog nooit eerder gevlogen en hadden geen idee hoe het ertoe ging op een vliegveld, laat staan dat we wisten waar en hoe we een slaappleats moesten vinden. Gelukkig maakten we op het vliegveld in San Francisco kennis met een paniekerige jonge meid die haar bagage was kwijtgeraakt. Wij geen slaappleats, zij geen bagage, maar samen kwamen we er wel uit en na veel vragen en antwoorden belanden we in een jeugherberg. Uiteraard gescheiden slaapzalen voor girls en boys.

Door de jetlag hadden we een hele lange dag de tijd om te ontdekken hoe we zouden reizen en waar we naartoe wilden. Na een aantal dagen in San Francisco hadden we in de smiezen hoe het in Amerika een beetje werkte en waren we er klaar voor om de VS te doorkruisen met de Greyhound bus. Het ideale vervoermiddel om veel van het landschap te zien, om lange tochten te maken en veel Hillbillies, Yankees en Rednecks te ontmoeten die ook met de bus reisden.

We reisden van stad naar dorp, van noord naar zuid, van west naar oost en vice versa. We ontmoetten reizigers vanuit alle uithoeken van de wereld. We sliepen in suites in enorme koloniale panden en in schamele hutjes waar de lekkwaterleidingen langs de loshangende elektriciteitskabels liepen en de waterdruppels op je slaapzak vielen. 's Morgens bij het opstaan wist je vaak nog niet waar en of je de eerstvolgende avond een bed had om in te kruipen.

We hadden weinig dollars en waren behept met echte Nederlandse zuinigheid. Veel ervaring voor weinig geld. We bezochten het Disneyland Park bij Los Angeles en verloren enkele dollars aan de goktafels in Las Vegas. In de Grand Canyon kudel-den we bijna in de diepe kloven, sliepen we in een tentje, lieten ons door de eekhoorns van ons ontbijt beroven en tot overmaat van ramp verloren we ons buskaartje doordat de wind het meevoerde het grote

COLUMN

ravin in. In New York werden we rondgeleid in het FBI-kantoor op Federal Plaza en we kregen een schietinstructie. Helaas bij gebrek aan een betaalbare slaappleats moesten we die nacht noodgedwongen op het busstation in Manhattan slapen. In Boston belandden we per ongeluk midden in een feestelijke receptie van de Democraten en mochten we gouverneur Michael Dukakis de hand drukken en een glaasje meedrinken. Bij de Niagara Waterfalls waren we zo onder de indruk van het spectaculaire natuurgeweld dat we ons dure fototoestel op de Rainbowbridge lieten liggen, dus foetsie. Onderweg naar het politiebureau om aangifte te doen kregen we een lift van een hele grote Amerikaanse Cadillac waar je makkelijk met 4 personen voorin kon zitten.

Halverwege de reis bedachten we dat we ook wel eens een eerste (en enige) teken van leven naar onze ouders konden sturen. Het duurde nog een dag of wat voordat we eindelijk een postkantoor gevonden hadden en er een kaartje op de post kon. Na dertig dagen reizen stapten we weer op het vliegtuig terug naar Nederland en de volgende dag arriveerde ook de ansichtkaart dat we 2 weken eerder hadden gepost. En natuurlijk begrepen we wel dat onze moeders af en toe met elkaar gebeld hadden om te vragen of ze al iets hadden gehoord. Maar ja, onze rooksignalen hadden hen niet bereikt en geen bericht is goed bericht, toch? Tja, in 2021 hadden we al lang in het programma "Vermist"gezeten. Maar in 1984 kon je gelukkig nog reizen en loskomen van je dagelijkse omgeving.

Riet Veenker

DRONE BEELDEN NIEUW-SCHOONEBEEK

In de eerste editie van dit jaar stond een artikel over drone beelden van Nieuw Schoonebeek, gemaakt door Toon Heijnen.

Nu zijn er nieuwe beelden toegevoegd. Deze zijn te vinden via onderstaande QR-Code of via nieuwschoonebeek.com/drone

KANKERBESTRIJDING

In de week van 5 t/m 11 september was de collecte voor de kankerbestrijding. We kunnen met trots melden dat we een mooie opbrengst hadden. De opbrengst via de collectebussen was dit jaar € 866,-.

Daarnaast is er ook nog gegeven via de QR code. (heel handig voor mensen die geen kleingeld in huis hebben). Wij willen hierbij iedereen bedanken voor de bijdrage maar natuurlijk ook de collectanten voor hun inzet.

Dit jaar hadden we voor enkele (delen van straten helaas geen collectanten. Mocht u volgend jaar ook willen collecteren stuur dan even een berichtje naar mahoogenberg@gmail.com. Mocht er bij u niemand aan de deur zijn geweest en u wilt toch graag iets geven dan kunt u op de site van KWF zien hoe u dit kunt doen.

Nogmaals bedankt allemaal!!!!
Gertrud Grönniger en Melanie Hoogenberg

BLIXEMACTIE

Stichting Sint Willehadus organiseert op vrijdag 19 november zijn jaarlijkse blixemactie.

Zorg dat je contant geld in huis hebt om je loten te kopen. Vanaf 19:00 uur kunt u ons verwachten

GARAGEVERKOOP2021

Gelukkig kon dit jaar, ondanks de corona regels, de garageverkoop in Nieuw-Schoonebeek toch plaats vinden. Dit tot veel plezier van velen. Opnieuw hadden veel mensen zich aangemeld, super !

loopwinkels etc., voor advertenties in diverse kranten, hoewel wij proberen zoveel mogelijk gratis te plaatsen. Daarnaast hebben wij 2 span-doeken die wij ieder jaar weer opnieuw kunnen gebruiken.

Wij hebben ook dit jaar weer veel geflyerd en reclame gemaakt. Jacqueliën is zelfs één week voor de garageverkoop op de radio geweest en heeft de garageverkoop gepromoot. Op de dag zelf is Hemmeltied van RTV Drenthe nog langs geweest en heeft deelnemers geïnterviewd en ook nog reclame voor ons gemaakt. Wij hopen dat iedereen een leuke, gezellige en zinvolle dag heeft gehad. Tevens hadden wij geregeld dat kringloop Het Tweespan de niet verkochte spullen bij de deelnemers - na afloop - thuis kwam ophalen.

Wij vragen van de deelnemers een kleine bijdrage om de kosten te dekken. Wij maken kosten voor de flyers die huis-aan-huis bezorgd worden, flyers voor bij de winkels-campings-kring-

Wij hopen dat jullie volgend jaar op 22 augustus 2022 weer meedoen! Hebben jullie leuke ideeën laat het ons weten !

Groetjes
Jacqueliën Stam en Sabine Striper
garageverkoopnws@gmail.com

NIEUWS VAN DORPSBELANGEN

Zet vast in uw agenda!

De jaarvergadering is op Dinsdag 9 november as. 20.00 u in Dorpshoeve.

We brengen dan verslag uit van het afgelopen jaar en beantwoorden graag uw vragen en luisteren naar uw opmerkingen en wensen voor het dorp. U kunt uw vragen ook vast per mail stellen nsdorpsbelangen@hotmail.com. We kunnen dan misschien al een antwoord voorbereiden.

Het plan voor herhuisvesting van de school kwam voor ons onverwacht. We houden u graag op de hoogte. We informeren onszelf door in gesprek te gaan met het bestuur en de MR van de basisschool, dorpsbelangen van Weiteveen en komende maanden peilen we de mening van de inwoners. Ook houden we nauw contact met de gemeente(raad) en de politiek.

4 oktober jl bracht Burgemeester van Oosterhout een bezoek aan ons dorp/dorpsbelangen.

Hij heeft de nieuwe Schutzhütte bekeken. Deze Schutzhütte is ook gedeeltelijk door dorpsbelangen gesponsord. We zijn van plan om de banden met de Duitse burens aan te halen om zo goed op de hoogte te blijven van elkaars plannen voor dit stukje grensgebied.

Een belangrijk onderdeel van het bezoek was het gesprek dat de burgemeester voerde met de jongeren die aangegeven hadden dat ze hier willen blijven wonen. Zij spraken o.a over hun motivatie en wat zij verwachten van een bloeiend dorpsleven en wat daar de voorwaarden voor zijn..

DE ZWARTE RACKER

Na een veelbewogen jaar waarin allerlei beperkingen vanwege alle Coronaperikelen hebben we bij De Zwarte Racker de zomer uitbundig kunnen vieren tijdens de "Zwarte Racker Zomerzonweken".

Samen met het zorgteam én de mantelzorgers hebben we gedurende 10 weken allerlei leuke activiteiten ondernomen: picknicken in de Dorpshoeve, een beauty dag, buiten pannenkoeken gebakken op de gastoestellen van de scouting uit het dorp, excursie naar zorgboerderij 't Schoone Schoap" van de familie Sentker, onze mooie tuin omtoveren tot een heuse camping met activiteiten in vakantiesfeer, een buffet georganiseerd voor team, mantelzorgers en bewoners verzorgd door onze eigen Mien Rohling, diverse buitenoptredens van artiesten waaronder Geert Schepers, Erna Rotmensen, en eenmansband Chris Hof.

Erik van ons Welzijnsteam heeft een foto-speurtocht gemaakt die door het dorp leidt. Omdat onze bewoners hierover enthousiast zijn willen we deze nu ook beschikbaar stellen voor u: Wilt u een leuke activiteit voor een familie of buurtfeestje. Stuur een mailtje naar activiteiten@zwarteracker.nl!

Samen met onze bewoners kijken wij terug op vrolijke, inspirerende en gezellige weken. Een rustige oude dag? Nou bij de Zwarte Racker proberen we iedereen te enthousiasmeren om actief te blijven!

Ook na de zomer blijven we volop in beweging. De basis voor onze tuin is klaar en op dit moment zijn we volop bezig met de voorbereidingen om de beweegtoestellen een mooie plek te geven, verder zijn er plannen in de maak voor een jeu de boules baan en het realiseren van een kinderspeelplaats. Er is een kippenhok met een grote ren geplaatst door ons enthousiaste tuinteam en we zijn nog in afwachting van nieuwe kipjes. We willen graag een sportgroepje oprichten. Zodra hierover meer bekend is laten we weer van ons horen.

Zoals u kunt lezen gebeurt er veel bij De Zwarte Racker, we kunnen daar goed wat extra hulp bij gebruiken. Graag komen we in contact met mensen die het ook leuk vinden om op vrijwillige basis zo nu en dan eens mee te helpen. Zo kun je voor maatschappelijke stage-uren ook prima bij ons terecht. Vrijwilligerswerk bij De Zwarte Racker is er dus voor jong en oud!

- Aan wat voor activiteiten kunt u denken:
- Een ochtend meehelpen met het tuin team
 - Maatje worden van een bewoner die wat minder vaak bezoek krijgt
 - Meehelpen met het uitvoeren van een activiteit
 - Koffie schenken
 - Voorlezen, praatje maken of samen een spelletje doen
 - Met een bewoner een boodschapje doen
 - Meehelpen aankleding verzorgen van diverse thema's in de huiskamer
 - Verzorgen van de planten op het terras
 - Meehelpen licht administratieve taken

Van harte welkom om vooraf eens mee te komen kijken of vrijwilligerswerk bij de Zwarte Racker iets voor u is. Ook hiervoor bij voorkeur een berichtje sturen naar: activiteiten@zwarteracker.nl.

Bij "De Zwarte Racker" doen we met elkaar enorm ons best om de tijd die de bewoners nog gegeven is zo goed en aangenaam mogelijk te maken!

Vrijwilliger Bij into Nature

Een tijdje terug zagen we op facebook een oproep voor vrijwilligers voor Into Nature. Dit sprak ons aan en daarom hebben we eens gekeken wat dit precies inhield.

Dit was ons niet meteen helemaal duidelijk en daarom zijn Karin Siebring (vrijwilligerscoördinator) en Harold Imming bij Petra op de koffie geweest. Dit was erg gezellig en Petra werd nog enthousiaster. Melanie kwam hierover toevallig met Petra in gesprek en was ook enthousiast. Petra vroeg haar mee naar de informatieavond en Melanie besloot ook haar moeder (Gre) mee te nemen. Na deze avond waren we alle drie overtuigd. Er volgde nog een informatieavond en we kregen er alleen maar meer zin in. Daarnaast probeerden we ook andere mensen enthousiast te krijgen om Into Nature te bezoeken of om zich ook als vrijwilliger op te geven.

Wat is Into Nature.

Into Nature is een tweejaarlijkse kunstexpeditie door het Drentse landschap met werken van internationaal aansprekende kunstenaars. Dit jaar hebben wij het geluk dat deze mooie expeditie te zien is in het schitterende Bargerveen. U kunt deze lopend of op de fiets bezoeken. De start is bij de ijsbaan in Weiteveen waar het erg gezellig is gemaakt in een mooi aangeklede tent. Hier kun je gezellig even koffie drinken of even bijkletsen.

31 juli was het eindelijk zo ver.. We waren er klaar voor.

Wij (Petra, Gre en Melanie) hebben geholpen op allerlei verschillende plekken (kaartverkoop, uitleg bij enkele kunstwerken, catering) en heel veel leuke mensen ontmoet.

Er komen bezoekers uit deze omgeving om de kunstwerken en het mooie gebied te bewonderen, maar ook mensen uit Den Haag, Amsterdam, Friesland enz..... Mensen komen echt uit het hele land en vinden het geweldig hier. De kunst, maar ook het mooie Bargerveen.

We hebben veel leuke mensen ontmoet en willen enkele leuke gebeurtenissen met jullie delen:

- Er was een jongeman uit Ierland die de hele route op blote voeten liep. Hij was dit gewend, alleen zat de modder van het Bargerveen tot aan zijn knieën. Er is ook een kunstwerk dat gemaakt is door een geluidskunstenaar. Bij dit kunstwerk kunnen de mensen naar binnen om ervan te genieten. (de vrijwilliger blijft dan buiten). Op een gegeven moment was er een man naar binnen gegaan, maar deze bleef daar heel lang. De vrijwilliger vroeg zich af of hij misschien onwel was geworden of in slaap was gevallen..... maar wilde ook niet storen. Net toen ze wilde vragen of alles oké was kwam hij gelukkig naar buiten en gaf aan genoten te hebben en het erg rustgevend te vinden.
- Bij ditzelfde kunstwerk waren twee vrouwen die besloten dat wanneer je op de grond ging liggen ze nog beter konden genieten. Wat ze dus ook deden.
- Ook was er een man met een grote gouden engel. Hij maakte foto's waar deze engel op mooie plekken te zien was. Hij had een motto; Zien is feest... Het toeval was dat hij deze morgen de

eerste bezoeker was bij het kunstwerk waar een vrijwilliger bij stond die te horen had gekregen dat ze een bril moest maar hier niet blij mee was.

- Bij een ander kunstwerk is een gat geboord van 15 meter diep. Van iedere meter grond die uit dit gat is gehaald is in combinatie met klei een mooie schaal gemaakt. De vrijwilliger haalt water uit het gat en doet dit in de schaal en de mensen mogen dan van dit water drinken. Dit geeft geweldige reacties... van heerlijk.. tot bijzonder.. tot hele vieze gezichten. Ook komen hier allerlei herinneringen bij mensen naar boven.
- Bij dit kunstwerk kwam een man die studeert voor sommelier. Hij zei: "je leert wijn proeven en de smaak benoemen, dat kan ik ook met dit water doen". Hij nam aandachtig nog een slok en liet het water in zijn mond rond rollen. Hij had het over aarde en ijzer en maakte een foto om deze aan zijn medestudenten te laten zien.

Wij hopen dat wij met dit stukje jullie allemaal ook enthousiast hebben gemaakt om deze expeditie te gaan bezoeken of wie weet om te helpen als vrijwilliger. Wij genieten er ontzettend van! Het is een dankbare taak waar je positieve "NIEUWE ENERGIE" van krijgt.

Mocht je meer willen weten, spreek ons gewoon even aan of kijk op www.into-nature.net

Wie weet tot snel...Gre Schnoing, Petra Beerling, Melanie Hoogenberg

INTO NATURE

DE OPBOUW

In juni werden wij benaderd door Peter Wolken of wij vrijwilligerswerk wilden doen voor Into Nature. Ik had er wel iets over gelezen maar wist niet wat het precies inhield. Eind Juni werden wij uitgenodigd voor een gesprek met de organisatie en die vertelde ons dat het thema New Energy in het Bargerveen moet voorstellen en dat er beroemde binnenlandse en buitenlandse kunstenaars voor aangetrokken zijn. Tijdens het gesprek bleek dat het project binnen een maand klaar moest zijn (hoezo vrijwilligerswerk).

Het ging om 3 projecten: Vulkanen, een spoorlijn, en plattegrond van een ruïne. Wij moesten de vele informatie even laten bezinken en toen kwamen de vragen: waar? Hoe? en materiaal? is dat zo snel te krijgen? Wij kregen van Gijs en Shahin, onze contactpersonen, de vrijheid om, waar nodig, het materiaal in de regio te bestellen. Hout was er genoeg, er lag een enorme voorraad bij Peter in de loods. Hier hadden verschillende mensen o.a. ook personeel van Peter, wel een bestemming voor in het kader van een tuinhuis of veranda, maar dat ging niet door.

De spoorlijn:

Het meeste hout is door de ploeg van Harm Wubbels gebruikt voor de spoorlijn (zie foto's). Into Nature had zelf een constructeur ingeschakeld voor sterkte berekening van de spoorlijn. Als wij dat aangehouden hadden was er volgens Harm nog te weinig hout geweest. In overleg en eigen inzicht hebben we de maten aangepast, het hoogteverschil was wel een probleem maar daar hadden wij vakmensen voor om dat op te lossen. Het transport van de spoorlijn moest in onder-

delen met de benenwagen door het veen. Ook een vorm van energie. Toen we alles op de plek hadden staan hadden de meesten van onze werkgroep lamme armen en grote neusgaten.

De ruïne:

Voor de ruïne moesten enkele duizenden stenen gemetseld in het Bargerveen. Michel en Fokke Tienstra waren hiervoor benaderd en vroegen zich ook af hoe dit klaar te spelen. Het transport van de materialen moest in containers en werd met een trekker en wagen in het Bargerveen gebracht, dat mocht nog wel. Er mocht absoluut geen water of cement in het veen komen dus werd er overal plastic onder geplaatst.

Volgens Michel was het een leuke klus, eens een keer iets anders als huizen metselen. Ze waren klaar met sommige mensen die kwamen kijken en alleen maar negatieve kritiek hadden en dat lieten ze dan ook blijken.

De vulkanen:

Voor de vulkanen moest het materiaal/ijzer nog berekend en besteld worden. In het gesprek werd duidelijk dat we niet met kranen etc. in het Bargerveen mochten komen. Alles moest demontabel zijn en met mankracht vervoerd worden naar de bestemde locatie.

De vulkanen hebben wij in 4 onderdelen in elkaar gelast zodat wij ze later op elkaar konden zetten op de locatie. We kregen een vage schets van de kunstenaar van een vulkaan, de uitvoering moesten wij zelf maar bedenken. In eerste instantie zouden wij alleen het laswerk doen maar tijdens het werk bleek dat de kunstenaar zelf niet aanwezig was omdat hij nog een project in Lingen had. Zodoende werden wij ook betrokken bij het aankleden van de vulkanen. Echter het spul wat besteld was voor de aankleding van de vulkanen was te dik en niet werkbaar. Wij hebben toen het idee geopperd om de vulkanen

te bekleden met gaas en jute en daarna te stucen.

De kunstenaar moest wel akkoord gaan met ons voorstel en kwam over om het te beoordelen. Na akkoord was de vraag wie er in deze drukke tijd vlak voor de bouwvak nog tijd heeft. Marco Lambers kon nog een dag vrijmaken en heeft ons geholpen (zo'n klus heb ik nog nooit gehad) maar wel een leuke uitdaging.

Daarna hebben wij de vulkanen in de kleur gespoten zoals de kunstenaar het wilde. We hadden wel onze bedenkingen over het transport we waren bang dat het stucwerk zou knappen en scheuren.

Op woensdag voor de opening werden de vulkanen voorzichtig op een dieplader gehesen door een kraan van Firma Wolken en zo zachtjes naar het Bargerveen gereden. Wij

hadden een beetje het Volksfeest gevoel het leek wel een versierde wagen.

Inmiddels hadden we ook toestemming om de vulkanen met een kraan te plaatsen. De vulkanen waren zo zwaar geworden, dat was anders nooit gelukt. De transportschade viel mee we hebben ze op de plek gezet en het nodige stucwerk uitgevoerd geschilderd. (Toen ze er stonden leken ze meer op een wigwam volgens de bezoekers) We waren we vrijdagmiddag om een uur of twaalf gereed en konden we ons opmaken voor de opening bij Wollegras.

Het was een hele uitdaging in een korte periode maar door de goede samenwerking met Gijs en Shahin van Into Nature is het gelukt.

Werkgroep Into Nature Nieuw Schoonebeek

FOLK AN DE GRUPPE 2021

Je merkt pas hoe snel een jaar voorbij gaat, wanneer er weer wordt begonnen met het opbouwen van het terrein voor Folk an de Gruppe. In de weken/maanden voorafgaand aan het festival was er een boel onzekerheid of we überhaupt wel door mochten gaan. Maar toen we eenmaal de vergunning binnen hadden, kregen alle betrokkenen toch wel een brede grijns op het gezicht. We mochten los, en het kon gelukkig weer als vanouds met een staande editie.

Tijdens de dagen van de opbouw hebben we ontzettend veel hulp gekregen van vrijwilligers in en om het dorp. Ook een aantal nieuwe gezichten kwamen ten tonele. Op vrijdag ochtend heeft Burgemeester Eric van Oosterhout het festivalterrein bezocht. Hij wilde graag 's zaterdags komen, maar door andere verplichtingen kon dat niet doorgaan. Schitterend, wat een locatie! Waren de woorden die hij het meest zei. 's Middags kregen we bezoek van Robbert Oosting van RTV Drenthe, we kwamen live op de radio en ook hij kon niets anders zeggen dan wat een geweldige mooie locatie we hadden.

Als je dan op zaterdag ochtend wakker wordt en ziet dat de zon al volop aan het schijnen is, dan weet je, dit wordt een prachtig mooie dag. Door al die vele lieve vrijwilligers waren we voor het eerst eens op tijd gereed op de zaterdag. Nu kon iedereen rond de middag rustig thuis even oprispen en waren we er mooi vroeg klaar voor. We hadden er zin in, het kon beginnen, het leukste feest van het jaar. Het terrein zag er zoals altijd weer prachtig uit. Versieringen aan de bomen met linten, lampenkappen en macramé hangers. Prachtige krijtborden en onvoorstelbaar mooie bloemstukken. Elk jaar weten deze dames ons weer te verblijven met hun prachtige creaties.

Om 15:30 uur was het terrein geopend en om 16:00 uur was de aftrap met Aosem. Aosem. De band speelde een mooie set, dat door het publiek zeer goed gewaardeerd werd. Van lekker rustig tot het stevige werk. "Het is pas over as t over is" was de afsluiter van een aangename opening van de eerste dag.

Het kinderprogramma was alweer volop aan het draaien en de eerste kinderen met de koptelefoons van de silent disco paradeerden alweer over het terrein. Ze konden oudhollandse spelletjes doen, happy stones schilderen, er was een ranja-bar en nog veel meer.

Om 17:20 uur was het tijd voor Rik Vinke. Vorig jaar heeft Rik ons nog uit de brand geholpen met het invallen als bbq-meister, en speelde hij een nummer met Tom Cherry mee. Toen maakte hij de belofte om dit jaar zelf met band op het podium te staan, wat dus dit jaar ook gelukt is. Indrukwekkend was nog het nummer wat Rik deed ter ere van zijn pas geleden overleden vader. Daarnaast speelde hij ook nog een versie van "Folsom".

Ook bij het streetfood werd het aardig druk. Het geweldige team heeft weer voor heerlijk eten gezorgd, de vertrouwde oerfriet en hamburgers waren aanwezig, maar ook de heerlijke nachos die een daverend succes waren vorig jaar. Er waren sandwiches gemaakt en je kon bitterballen krijgen. Tevens was er weer een restaurant gecreëerd waar men het heerlijke eten kon nuttigen op een baal stro.

Na het optreden van Rik was het rond 18:40 uur tijd voor Kentucky Snake Oil. Met fiddle, banjo, contrabas, gitaar en meerstemmige zang, brengt Kentucky Snake Oil een mix van bluegrass, country en americana. De vier heren gaven een uiterst nette show met veel bekende nummers zoals "Jesse James", "I saw the light", "Apache" en "Ghost-riders in the sky".

Klokslag 20:00 uur was het tijd voor The Drunken Parrot Divers. Tezamen met een flinke scheut losbandigheid zorgden ze voor een geweldige optreden. Iedereen stond te dansen en te swingen voor het podium.

De gehele avond was het druk bij de photobooth. Net als in 2019 was er een prachtige photobooth aanwezig waar je foto's of een filmpje kon maken met een videoboodschap voor de rest van de wereld. Want ja, alle foto's komen online te staan. Voor de foto's aan het begin van de avond is dat niet zo erg, maar hoe later het werd, hoe gekker de koppen op de foto's.

Om 21:30 uur was iedereen gereed voor de grote afsluiter van de zaterdag, namelijk The Bruceband. Twee en een half uur lang heeft The Bruceband

een geweldige optreden verzorgd met de beste nummers uit het gehele repertoire van Bruce Springsteen. Als laatste schalde "Jersey Girl" door het bossie.

Toen was het om iets na middernacht alweer afgelopen voor de zaterdag. Onvoorstelbaar, hoe snel die dag voorbij gevlogen was. Het voelde als een soort reünie op het hele terrein. Bandleden van voorgaande bands bleven hangen en overal zag je mensen gezellig kletsen onder het genot van een drankje. Kameraden die dansen tijdens The Bruceband, vriendinnen die borrelen en leuke nieuwtjes vertellen. Een laatste hap werd nog genuttigd bij het streetfood, een laatste drankje werd nog gehaald, maar daarna was het afgelopen. Iedereen moest op tijd naar bed want de volgende dag gingen we gewoon verder.

Zondag 19 september was het de bedoeling om er een lekker relaxte middag van te maken met een terrasopstelling, evenals vorig jaar. Er werden extra tafels en stoelen geplaatst om zo iedereen van een zitplaats te kunnen voorzien. Dit was geen overbodige luxe voor veel mensen na de zware avond ervoor.

Vanaf 14:00 uur was het terrein geopend en druppelden langzaam de eerste bezoekers alweer binnen. Sommige fris en fruitig, anderen met nog wat naweën van de avond ervoor. Maar desondanks, had iedereen er weer zin in. De eerste kinderen meldden zich alweer bij het kinderprogramma en de photobooth werd ook al weer uitgetest.

De Ramblin' Boots openden de zondag rond 15:00 uur met hun prachtige countrymuziek. De band met twee prachtige dames en mannen met cowboyhoeden op zorgde niet alleen muzikaal

voor een geweldige start van dag 2. Ze betrokken het publiek er ook heel mooi bij en ze lieten een verpletterende indruk achter. Zangeres Julia vertelde later dat ze 's avonds nog lag te hyperen op de bank, zoveel indruk had het bij haar gemaakt. Mooi toch!

Op het terrein kwamen op een kleine verhoging drie heren van The Drunken Parrot Divers nog een akoestische set spelen. Na hun geweldige overnachting bij Riet, waren ze weer klaar om nog even hun klanken te tonen op de banjo, mandoline en gitaar.

Rond 16:30 uur was het tijd voor de koning van D-pop. Leon Moorman betrad het podium met zijn prachtige Drentse liedjes. De grootste fan van Leon was speciaal uit Brabant overgekomen. Een meisje van vier zat van dichtbij op een strobaal volop te genieten van haar grote held.

Ook na het optreden van Leon kwamen The Drunken Parrot Divers hun laatste akoestische set spelen. Helaas was het niet overal goed te horen, maar voor de mensen die de moeite namen om er even naar toe te lopen, was het een geweldige optreden. Wat kunnen deze heren spelen zeg! Onvoorstelbaar.

En wie er nog meer een tweede sessie speelde, was Rik Vinke met band. Op de zaterdag had hij zich al bewezen met zijn prachtige country en americana songs. Wat heeft Rik zich bewezen deze dagen op het festival. Hopelijk gaan we nog veel van deze jongen horen komende jaren. Ze hadden gelukkig niet dezelfde nummers als de dag ervoor maar voor het publiek bleef het gewoon genieten. Het nodigde zelfs Ton Schepers uit om spontaan een perfecte danceact te geven op het kleine podium achter op het terrein.

Het leuke was dat evenals de zaterdag, ook op zondag leden van andere bands gewoon op het terrein bleven. Ze hoefden niet per se backstage te zitten maar wilden ook zo graag genieten van de optredens van de andere bands. Of ze nou al gespeeld hadden of nog moesten spelen, iedereen wilde genieten van de sfeer op het terrein.

Tegen 19:30 uur zijn de meeste stoelen en tafels van het terrein verwijderd evenals alle andere scherpe voorwerpen. Er werd plaats gemaakt voor Batmobile. De zanger van het energieke trio trad het toneel op in een helwit pak en de basist had me toch een cowboylarzen aan van drie turven lang. De contrabas en het drumstel waren voorzien van doodskoppen en zebrastrepen. Dat beloofde wat. Gelukkig hadden we wat pakjes

stro voor het podium liggen zodat we een beetje afstand konden houden tot de muzikanten. Althans, dat dachten we. Na nog geen vijf minuten spelen werd er al een pit gevormd met grote brede mannen die hun 'dans' moves wel even lieten zien. Nadat een eerste persoon het podium beklom om daarna te gaan stagediven, volgden er al snel velen meer. De pakjes stro hadden helaas geen lang leven en er werd een heus oogstfeest gehouden door rondvliegend stro. Menig mens had een half kuub in de laarzen zitten. Dik anderhalf uur hebben de heren van Batmobile gespeeld met nummers als "Ballroom Blitz", "Bambooland" en tijdens "Do

you wanna touch" werd de zanger door menig fan overal aangeraakt en is er geen moment rust gevallen. Niemand wilde dat Batmobile zou stoppen maar ook hier kwam helaas een eind aan hun optreden. Wat was dit een geweldige show. Heel veel reacties hebben we gehad of ze volgend jaar weer konden komen.

Het terrein was compleet bedolven onder het stro en her en der moest er nog een rockabilly gast onder het stro weggetrokken worden. Wat was dit een magische avond en een grandioos weekend mensen! Wat hebben we genoten van de vele prachtige bands, het heerlijke eten en drinken en de leuke activiteiten. Het was ons allemaal niet gelukt zonder de vele vrijwilligers en bezoekers. Via deze weg willen we jullie dus ook allemaal hartelijk bedanken.

Houdt onze eigen website fadg.loves.nl, Facebook en Instagram pagina's in de gaten voor alle foto's, filmpjes en informatie over 2022. Eerst tot zo ver, muzikale groet, Folk an de Gruppe!

TREKKERS KIEK'N

Het plezier van en met oude trekkers

Het is een vertrouwd beeld: de vele trekkers die, met name in de weekenden, door het dorp rijden. En dan hebben we het natuurlijk niet over de grote landbouwvoertuigen, maar over de vaak wat oudere, opgeknapte, karakteristieke trekkers. De redactie wilde daar wel eens meer van weten en benaderde meerdere eigenaren met de vraag of zij hier iets over wilden vertellen. Dit resulteerde in een samenkomen waarbij enkele uren volop gesproken werd over de trekkers en de verhalen daaromheen.

De eerste trekkers in het dorp waren vooral van het merk Ferguson, namelijk de Ferguson TEF. Daarna zag je ook veel van het merk Deutz verschijnen. Andere merken zijn o.a. Ford, John Deere, Renault en International. De aanwezigen hebben hun trekker (of trekkers) meestal als opknapertje gekocht. Daarbij komt dat het toch handig is, zo'n 'old mobile' bij huis. "Alles wat je met oliedruk kunt doen, hoeft je niet met bloeddruk te doen". Volgens Grady Schnoing is het zelfs noodzaak om een trekker bij huis te hebben. Zijn trekker past bij hem ook precies in het schuurtje. Ook Gerard Lohuis heeft ooit 2 trekkers gekocht om op te knappen. Deze zijn inmiddels verkocht en daarvoor in de plaats is een gereviseerde Deutz 4006 gekomen inclusief grondbak. Zo'n grondbak heeft iedereen en blijkt een noodzakelijk onderdeel te zijn bij een trekker. Bennie Bûter heeft de Fiat 400 uit 1959 van zijn oom Graats overgenomen. Melvin Roosken wilde de trekker van zijn opa weer hebben. Deze was verkocht, maar hij heeft hem weer teruggehaald en gereviseerd. Henri van der Meer gebruikt zijn trekker ook voor allerlei klussen rondom de woning. Erg handig met de verbouwing. Geert Hendrik Niers heeft een Fordson Dextra en een David Brown 880.

Het valt eigenlijk niet te zeggen wat nou het beste merk is. Alles heeft zijn charme. De reden voor de aanschaf van of voorkeur voor een bepaald merk is dan ook lang niet altijd van technische of kwalitatieve aard. "Vaak is het juist gebaseerd op emotie", vertelt Wouter Anbergen. "Wij hebben zelf 6 trekkers van verschillende merken. De oudste heeft ook de meest emotionele waarde. Deze werd door opa het meest gebruikt voor de werkzaamheden op de boerderij. Dat moderne spul was niet aan hem besteedt".

Sommige kiezen uit praktisch oogpunt. Dan wordt er gekozen voor een merk waar nog heel veel onderdelen voor te verkrijgen zijn. Een voorbeeld hiervan is Ford. Ook voor oude trekkers van dit merk zijn de meeste onderdelen, hoewel erg prijzig, nog gewoon verkrijgbaar. Anderen zien een trekker met een probleem als de grootste en daarmee ook de leukste uitdaging. Uitvogelen wat het probleem is, onderdelen zoeken, tot diep in de nacht prutsen totdat het eindelijk gelukt is. Of juist midden in de nacht plots de oplossing denken te weten en daar dan ook direct mee bezig gaan.

Wat betreft de onderdelen hebben de aanwezigen diverse tips voor elkaar. Een tip die goed werkt, maar niet per se handig is voor de sfeer thuis, is het ontvetten van onderdelen in de vaatwasser. Een meer gangbare tip is het bezoeken van de Nordhorn Landtag. Daar vind je oneindig veel materiaal en kan je veel vragen stellen. Er wordt ook veel rondgestruind op Marktplaats en verschillende webshops. Maar er bestaan ook forums waar andere liefhebbers erg behulpzaam zijn. Heb je een vraag over of zoek je een onderdeel, dan helpen andere leden je snel en graag. Ook bij technische problemen van de trekker is dit een geweldige hulpbron. "Een leuke bijkomstigheid is dat je op deze manier ook steeds meer te weten komt over de historie van je eigen trekker", zegt Bart Wubbels. "Onder andere de TEF modellen van Ferguson werden standaard uitgevoerd in de kleur 'battleship grey'. Deze kleur verf was nog over van de duikboten uit de Tweede Wereldoorlog en moest worden opgemaakt", voegt hij toe. Dat een trekker zijn originele kleur heeft

is overigens erg belangrijk. Ook bij een eventuele verkoop.

Van alle aanwezigen heeft Erwin van der Putten de meeste trekkers. Hij heeft er namelijk 16. En allemaal om op te knappen. Eén van die trekkers is de originele trekker van Karel van der Putten (de transporteur). Deze kan 60 kilometer per uur, maar remmen doet 'ie niet. Om niet te hard te gaan werd er op de gashendel een herkenningsteken aangebracht om te weten dat je niet harder moest. Vanuit de groep werd er geopperd om dan ook maar een streep op de straat te zetten vlakbij huis, zodat hij wist wanneer het gas los te laten.

Het verhaal van de trekker van Erik Wubbels (een Deutz, gekocht in 1979) is bijzonder. Dit is namelijk de trekker die Reinier Paping, na het winnen van de Elfstedentocht in 1963, over het ijs heeft getrokken tijdens zijn zegetocht. Beatrix en Claus (met rode neus van de kou) zaten daar ook bij op. De schaatsen van Paping waren niet bij de koop van de trekker inbegrepen. Deze liggen in het gemeentehuis in Ommen.

Ook Grady Schnoing heeft iets bijzonders mee-gemaakt met zijn trekker. Hij speelde nl. een rol in het tv programma Hunted (in 2017). In dit programma moesten de gevluchte deelnemers via de brug over het Schoonebeker Diep naar Duitsland vluchten om zo de finale te kunnen winnen.

Grady heeft met zijn trekker de Aalminksweg geblokkeerd voor de achtervolgers, waardoor de deelnemers het gered hebben.

En af en toe, na gedane "zaterdag arbeid" is het zo fijn om de trekker 'uit te laten' en een stukje te gaan toeren....

Wij willen de volgende mensen bedanken voor hun medewerking aan dit artikel: Henri van der Meer, Bart Wubbels, Geert Niers, Grady Schnoing, Wouter Ambergen, Gert Jan Hans, Erwin van der Putten, Melvin Roosken, Bennie Bûter, Gerard Lohuis en Erik Wubbels.

Kijk op nieuwschoonebeek.com/trekkers of scan de QR-code hiernaast voor bewegende beelden van de bijeenkomst

Jo Husen

Wie kent hem niet?

Jo Husen, wie kent hem niet.

Jo is geboren op 12 juli 1938 aan de Europaweg 237 te Nieuw Schoonebeek waar hij nog steeds woont. Een rasechte Nieuw Schoonebeker dus.

Jo groeide op in een gezin van 10 kinderen, 6 jongens en 4 meisjes. De oudste is nu 88 jaar en de jongste is 65 jaar. Jo is inmiddels 83 jaar. Na de lagere school werkte hij thuis op de boerderij, maar dat werk lag hem niet zo, dus ging hij werken bij loonbedrijf Wolken, en daarna bij de Heidemij, waar hij jaren werkte. Na zijn vervroegd pensioen heeft hij nog jaren klussen gedaan bij Kerperien. Met verschillende trekkers ging hij naar het werk. Toen het werk klaar was brak echt het genieten van pensioen aan. Jo fietst elke dag, even naar Klazienaveen, naar de kringloopwinkels of oud ijzerhandelaren. Jo koopt altijd wel iets wat hij kan gebruiken.

Hij heeft dan ook een grote verzameling van van alles; allerlei soorten harken, schoffels, fietszadels, brillenkokers enz. en alles netjes gesorteerd, overall meer dan 1 van. Hierdoor maakt hij ook regelmatig een praatje met veel voorbijgangers en leert veel mensen kennen. Soms ook geen praatje, maar een vriendelijk groet is er altijd. Veel zullen hem ook herkennen aan de radio op de fiets, want Jo fietst altijd met muziek aan.

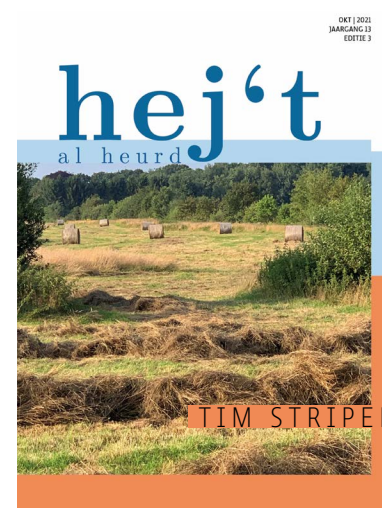
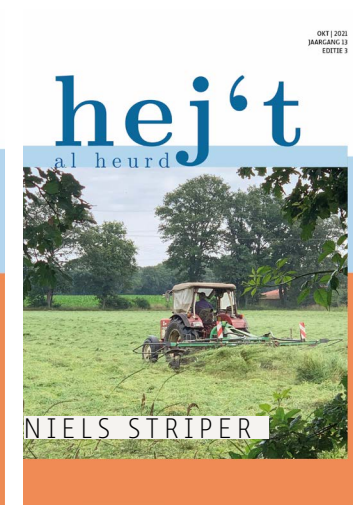
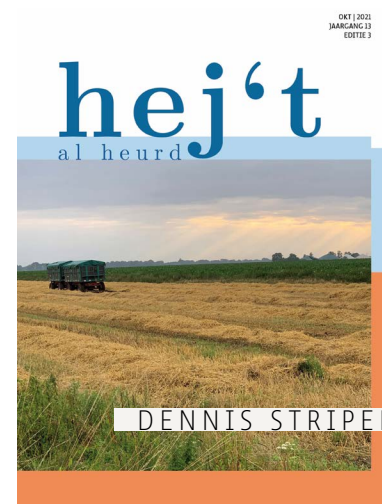
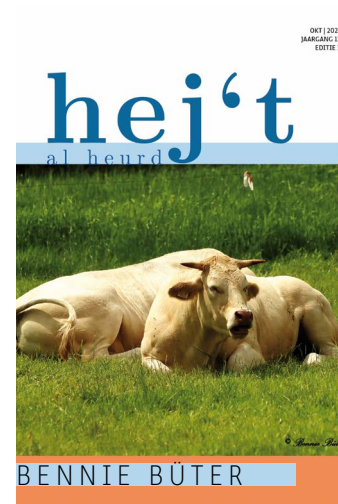
Miniman in het Dagblad van het Noorden heeft ook een keer een leuk artikel schreven over 'de radioman'. Een doktersassistente uit Nieuw Schoonebeek zag hem ook regelmatig fietsen en maakte een mooi schilderij van Jo. (zie hiernaast) Hij weet ook precies waar hij wel of juist niet netjes geholpen wordt en waar hij even een kopje koffie kan drinken of even iets kan eten. Op enkele plekken hoeft hij zelfs niet te bestellen, daar wordt zijn bestelling al klaargemaakt wanneer hij binnenkomt.

Ook de veranderingen in het Bargerveen houdt Jo nauwlettend in de gaten. Naarmate hij ouder wordt is hij vaak fietsen en gereedschappen aan het repareren in de werkplaats thuis, maar bijna elke dag pakt hij de fiets en doet z'n ronde. Zo'n 60 km zonder ondersteuning ging eerst nog prima, later kwam de e-bike en de laatste tijd een scootmobiel en een driewiel fiets.

Tot de laatste zondag in augustus. Hij was op de Stheemanstraat afgestapt, struikelde en viel. Een voorbijganger heeft hem weer op de fiets geholpen. Hij heeft toen nog 3 km gefietst en daarna met de ambulance naar het ziekenhuis. Daar werd vastgesteld dat hij een heup had gebroken en hij heeft door middel van een operatie een nieuwe heup gekregen. Jo is nu in de Horst voor revalidatie. Hopelijk kan hij snel weer zijn rondjes fietsen of met de scootmobiel rondrijden.

Hierbij het adres voor wie hem een kaartje wil sturen, dat zou leuk zijn:

Jo Husen Europaweg 237, 7766 AH Nieuw Schoonebeek

INZENDINGEN Coverfoto wedstrijd

Elke editie zullen we een foto-opdracht plaatsen. Dit kan een thema zijn, of een opdracht met één of meerdere voorwaarden waaraan een foto moet voldoen. Na een stemming van de redactie zal de meest gekozen foto op de cover geplaatst worden. De winnaar wint dus de eer dat zijn of haar foto op de cover van Hej't al heurd staat. Daarnaast willen we de overige inzendingen met naamsvermelding in het blad plaatsen. Alle inzendingen komen dus in het blad, maar alleen de winnende foto komt op de cover.

De afgelopen editie was de opdracht om een foto te maken met het thema: **"Platteland"**. Hierop kregen we talloze inzendingen binnen met de prachtigste foto's. Op deze pagina kun je de inzendingen allemaal bewonderen en de winnaar staat natuurlijk ook op de cover!

Doe jij de volgende editie ook mee aan de fotowedstrijd? Bij het meedoen geef je ons toestemming om deze foto te gebruiken in drukwerk en/of digitale uitingen. **Staan er personen op je foto dan gaan wij er vanuit dat je hier toestemming voor het gevraagd hebt dat wij deze mogen plaatsen.** Er mag 1 foto per keer per deelnemer ingezonden worden. Tot aan de deadline (zie blz .2) kan je inzending nog aangepast worden.

DE OPDRACHT

De opdracht voor de volgende editie is het thema: **Gezelligheid**

Inzendingen kunnen gemaild worden naar hejtalheurd@live.nl en moeten uiterlijk op de deadline binnen zijn.

Welpen: Zomerkamp en dagje Slagharen

Zomerkamp

Van 28 tot 30 mei zijn wij met z'n allen op kamp geweest naar de Riegheide in Schoonoord. We hadden er allemaal extra veel zin in, vooral omdat het kamp vorig jaar helaas niet door kon gaan door het coronavirus.

We hebben veel verschillende activiteiten ondernomen, waaronder de kenmerkende scouting activiteiten, brood bakken rond het kampvuur en de dropping op de vrijdagavond.

Op de zaterdagmiddag hebben we gekozen voor innovatie en hebben we in het naastgelegen bos een potje laser-game gespeeld. Ook boomcross konden

den we natuurlijk niet overslaan. Deze zonnige middag hebben we afgesloten met een lekkere barbecue.

In de avond vonden er nog verschillende spel-activiteiten plaats. 'Zondagmorgen hebben we nog even goed ontbeten en de laatste spellen gespeeld, voordat we weer vermoeid, maar met een goed humeur richting huis zijn gereden.

Dagje Slagharen

10 juli hebben wij het scouting jaar spectaculair afgesloten en zijn we naar attractie park Slagharen geweest. Hier hebben we een leuke en gezellige dag gehad met alle kinderen! De kinderen

konden zelfstandig door het park lopen, door de scouting shirts waren ze makkelijk te herkennen. Dit zorgde ook voor erg leuke foto's! Een compleet groene trein in de achtbaan, en alle stoelen groen in de zweefmolen!

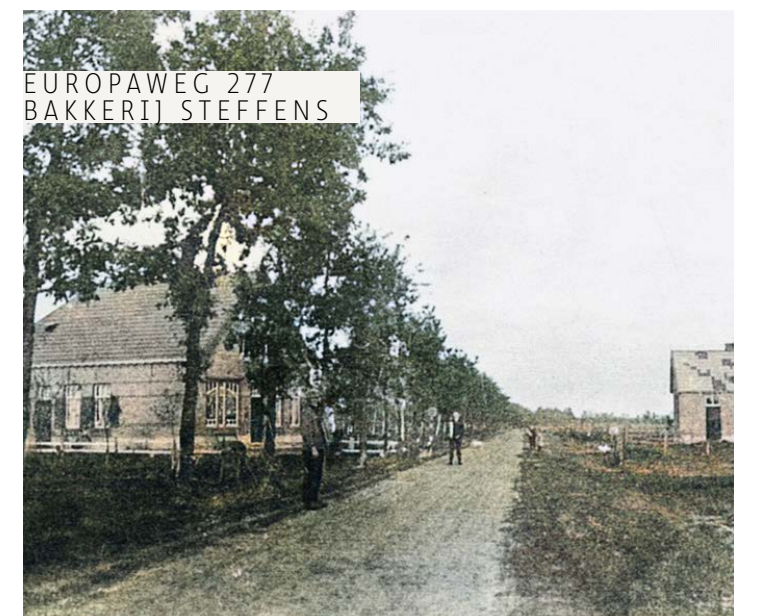
Lijkt jou dit nu ook super leuk? (en ben je ouder dan 7 jaar) Geef je dan snel op! Opgave voor de wachtlijst kan door te appen naar:

Carmen Roosken | 0631376372
Vermeld in het berichtje: je naam, geboortedatum en adres.

Bakkerijen:

In Nieuw Schoonebeek

EEN BIJDRAGE VAN:
Historische Vereniging
Nieuw-Schoonebeek
histvernei-schoonebeek.nl

AANGENAAM:

Henk & Cisca

Na al 5 jaar in ons dorp rond te lopen worden we nu in de gelegenheid gesteld ons eens voor te stellen. Velen zullen ons in die 5 jaar al wel gezien hebben, een lange man met een klein vrouwtje. Wel daar gaan we dan, wij zijn Henk Rugenbrink en Cisca Rugenbrink-van Harberden.

Henk is geboren in 1943 te Deventer. Met 15 jaar wees geworden en kwam onder de hoede van het weeshuis in Deventer die mij bij een pleeggezin plaatste. Via het weeshuis heb ik zweefvliegen mogen leren op het vliegveld van Teuge. Met 18 jaar de militaire dienst in (4 jaar KVV er) en bracht het tot sergeant.

Het avontuur begon te lokken, ik vroeg overplaatsing aan naar Nieuw-Guinea. De reis ernaartoe maakte grote indruk op mij. Met het vliegtuig over de Noordpool via Anchorage, in Alaska, en Tokyo naar Biak. Na een aantal maanden terug naar Nederland via de zuidelijke route met bijna een week oponthoud in Bangkok. Daar met 4 maten een taxichauffeur gevraagd ons iets van de stad te laten zien. Deze reed gelijk naar een groot gebouw en melde ons aan bij een portier. Was dit een soort museum? We moesten door een gang met verschillende deuren. We werden een kamer binnengelaten

met een groot bed. Hier begon ik nattigheid te voelen. Een deur ging open en een stuk of 10 dames stelden zich op langs een muur. Voor 1 jongen was de verleiding te groot en deze is gebleven. Dit was mijn eerste kennismaking met de grote stad.

Na mijn huwelijk met mijn ex ben ik gaan werken bij de spoorwegen in Roosendaal als machinist. Eerst 2 jaar met een rangeerlocomotief daarna 2 jaar met goederentreinen rijden. Hierna kreeg ik een opleiding om ook met elektrische treinen te mogen rijden. Bij de spoorwegen was het mogelijk om voor (bijna) niets met de trein in andere landen te reizen. Hiervan heb ik veelvuldig gebruik gemaakt zoals met de trein de Poolcirkel over naar Abisko in Lapland. Gewoon met een tentje de wildernis in, samen met mijn ex en inmiddels 3 kinderen van toen 7, 8 en 9 jaar. Voor de kinderen een avontuur voor mijn ex wat minder.

Na mijn scheiding kwam Cisca in beeld, een vrouw uit een arm gezin in Amsterdam die met veel avondstudie zichzelf heeft opgewerkt tot systeembeheerder bij de gemeente Bergen op Zoom. Beiden houden we van rust, natuur en stilte. (Veel mensen kunnen niet meer tegen stilte, beginnen nerveus om zich heen te kijken) Beiden houden we van klassieke muziek, ik wat meer dan Cisca, maar het wat oudere populaire genre komt ook aan bod.

In 1985 kochten we een oud huisje in Rucphen. (8km van Roosendaal) Dit huis kochten we niet vanwege het huis maar wel vanwege de ligging. Achter het huis een weiland met paarden van de buurvrouw, daarachter begonnen de Rucphense bossen en heidevelden. Deze bossen werden tevens gebruikt als militair oefenterrein. Zo kon het gebeuren dat we 's nachts wel eens opgeschrikt werden, omdat we dachten dat er een oorlog was uitgebroken. Na 15 jaar hebben we dit huis laten slopen en een geheel nieuw huis terug laten bouwen. Ongeveer 7 jaar geleden begon de gemeente plannen te maken voor een geheel nieuwe woonwijk, grenzend aan onze tuin. Dit hebben we niet afgewacht, maar zijn op zoek gegaan naar plek die aan onze eisen voldeed. Namelijk een vrijstaande woning met tuin en vrij uitzicht, de slaapkamer en badkamer beneden, verder moest er in de woonplaats een dokter en een winkel zijn. Openbaar vervoer was ook een vereiste, we hebben geen auto. Dit vonden we op de Dobbe 17. Het huis en de tuin hadden wel iets kleiner gemogen, het moet maar, er zijn ergere dingen.

Samen hebben we veel lange afstandswandelingen gemaakt in een groot deel van Europa maar ook daarbuiten. Bijvoorbeeld aan Zweden, Finland, Polen, veel in Frankrijk, o.a. dwars door de Pyreneeën van Hendaye, aan de Golf van Biskaje naar Banyuls sur Mer aan de Middellandse zee (ruim 800 km). Altijd met een tentje en rugzak. We zagen er, denk ik, soms uit als een stel zwerwers. Zo wilden we met de laatste etappe van Assisi in Italië naar Rome vlak voor Rome ons verwennen met een luxe hotel. Op onze vraag of er een kamer voor ons beschikbaar was, keek de balie-medewerkster niet in haar PC maar naar de manager van het hotel, die wat verderop zat,

deze schudde langzaam met zijn hoofd van Nee.

In Turkije hebben we 2 tochten gemaakt. Als we in een dorp even gingen rusten in het theehuis dan werd het dorps hoofd erbij gehaald. De thee was altijd gratis voor ons en eenmaal was er een dorps hoofd die brood en andere etenswaren voor ons liet halen. Betalen was er niet bij. Op de tocht van Edirne naar Istanbul (een schoonzus ging ook mee) kwamen we door het stadje Suloglu. Hier werden we op het gemeentehuis ontvangen door de burgemeester. Iedereen in het gemeentehuis kwam even nieuwsgierig om het hoekje kijken naar een stel gekke Nederlanders die lopend op weg waren naar Istanbul. Helaas sprak iedereen op het gemeentehuis alleen Turks zodat we geen idee hebben wat er allemaal gezegd is. De laatste avond voor we ons einddoel zouden bereiken, mochten we de tent achter het huis van het dorps hoofd zetten. Op een onbewaakt moment hebben kinderen daar onze tent vernield. Die nacht hebben we gebruik mogen maken van een kantoor tje bij het dorps hoofd.

Mensen die wandelen zien veel en maken het nodige mee, meestal leuke een enkele keer wat minder leuke. Op een tocht in Nepal liepen we langs een riviertje en plots zagen we daar tussen de rotsblokken een menselijke schedel liggen. Ja wat moet je daar nu mee? Meenemen in de rugzak en dan later het een en ander uitleggen bij de douane? Nee, foto maken en gewoon doorlopen. Onze laatste wandeling hebben we 5 jaar geleden

gemaakt in Roemenië. Het begon ons te zwaar te worden het gesjouw met een rugzak.

Cisca, geboren te Amsterdam in 1950: Het inburgeren in Nieuw-Schoonebeek ging best snel, mede dankzij de geweldige buurtbewoners. Ik ben lid van de gymnastiek en de handwerkclub in Nieuw-Schoonebeek en van de KVV. Naast wandelen, doe ik veel aan handwerken: breien, haken, borduren en naaien. Ik heb een hobby-borduurmachine en een naaimachine. Ik maak veel poppen en dieren, ook wel truien en vesten en regelmatig kinderkleding. Ook dekens: gebreid, gehaakt en patchworkdekens geborduurd en genaaid. Tassen en tasjes, beursjes en andere leuke en handige dingen. Soms maak ik ook iets op verzoek, maar nooit haastwerk, want het is hobby, geen werk. Voor de Kerst probeer ik wat voorraad te verkopen op de kerstmarkt tegen kostprijs in De Dorpshoeve. Daar is de laatste 2 jaar niets van gekomen door Corona. Ik hoop dat alles weer snel normaal wordt.

Wij hopen hier de rest van ons leven te kunnen blijven wonen.

ACTIVITEITENKALENDER

TUSSEN 16 OKT & 24 NOV
STADIONBEZOEK
JEUGD VV SCHOONEBEEK

19 OKT
KBO: MIDWINTERHOORN PRESENTATIE
14:00 UUR | DORPSHOEVE

21, 22 & 23 OKT
CLUBSHOW SPORTFOKKERS
SCHOONEBEEK EN OMGEVING
T TREFFPUNT ZANDPOL

30 OKT
ST. VOLKSFEEST | KLOOTSCHIETEN
BAR | BAKPLAAT | BAND
14:00 UUR | ACHTER DORPSHOEVE

TUSSEN 30 OKT & 12 NOV
OLIEBOLLENACTIE
JEUGD VV SCHOONEBEEK

09 NOV
JAARVERGADERING DORPSBELANGEN
20:00 UUR | DORPSHOEVE

13 NOV
ZIGGYPOP & SKIK TRIBUTE
20:00 UUR | CAFE BARGERVEEN

16 NOV
KBO: ZVCL SENIOREN. VAKANTIES
14:00 UUR | DORPSHOEVE

19 NOV
BLIXEMACTIE
ST. SINT WILLEHADUS

11 DEC
MIDDAG WINTERWANDELING
DORPSHOEVE & DIV. VERENIGINGEN

14 DEC
KBO: KERSTVIERING
MET MENU COMPLET
12:30 UUR | DORPSHOEVE

APRIL 2022
BINGO
JEUGD V.V. SCHOONEBEEK

28 MEI 2022
RUMAH LIVE
KARRENBOUWERSFEEST
VELD VOOR DE DORPSHOEVE

29, 30 & 31 JULI 2022
VOLKSFEEST 2021

Hej't al heurd tiplijn

06 - 16 59 03 16

- Stuur eenvoudig en snel je tip naar de redactie
- Via Whatsapp, SMS en iMessage
- Alleen tips en/of foto's
- Artikelen via: hejtalheurd@live.nl
- Verwacht geen reactie, tiplijn is éénrichtingsverkeer
- een redactielid neemt contact op indien nodig.
- Telefoon wordt slechts sporadisch aangezet

ZIEKENDAG ZONNEBLOEM

Jaarlijks viëren wij op de tweede zondag in september de ziekenzondag. Tijdens deze dag geven we extra aandacht aan de zieke en eenzame inwoners van ons dorp.

Om half 10 kwamen de gasten, in een prachtig versierde kerk vol zonnebloemen, om een mooie kerkdienst bij te wonen. Na de kerkdienst konden de gasten naar de Dorpshoeve voor een gezamenlijke brunch. Hier hebben wij, en onze gasten erg genoten van de gezelligheid.

Gasten die niet aan onze brunch op zondag kunnen deelnemen kregen op vrijdag een goed gevuld fruittasje die door onze vrijwilligers zijn uitgedeeld. De opbrengst van de loten verkoop, en het enthousiasme van onze vrijwilligers, zorgt dat we jaarlijks aandacht kunnen besteden aan ziekenzondag

Daarom willen wij jullie bedanken,
Bestuur Zonnebloem

ST. VOLKSFEEST ORGANISEERT

IN SAMENWERKING MET RUMAH PEMUDA
€ 5.00 BIJDRAGE PER GROEP
INCL. BALLEEN EN VERRASSING
30 OKT
OPGAVE VIA:
NIEUWSCHOONEBEEK.COM
OPGAVE SLUIT OP 16 OKTOBER
ZOND. TELF. VOOR BRUIJERKAR EN CATERING ONDERWEG
GROEPSGROOTTE MIN. 2 EN MAX. 100 PERSONEN
START VANAF 14.00 UUR

Kloot-schieten

*** Grote prijs voor mooiste praal (bolder) wagen ***

NA AFLOOP: ★ ★ ★
BAND, BAR & BAKPLAAT
★ ★ ★ PLEIN ACHTER DORPSHOEVE | TOEGANKELIJK VOOR IEDEREEN ★ ★ ★
★ ★ ★ VRIJ ENTREE | CONSUMPTIES VOOR EIGEN REKENING ★ ★ ★

FOTO RADEN

Hoewel de rubriek "Foto raden" stopgezet is willen we deze foto toch plaatsen. Voor de jongens op deze foto wilde grote zus, Trina Bruning Wendker, deze foto altijd nog insturen als verrassing voor haar broertjes. Bij deze is nu door haar dochters alsnog gedaan.

Hej 't al heurd...

Bennie en Ellie en de toverbal

